

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Directie Inhoud**

aan De leden van de vaste Commissie voor Immigratie & Asiel / JBZ-Raad

datum 2 april 2026

Betreffende wetsvoorstel:

36.871

Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 2 april 2026 aangenomen door de Tweede Kamer.

Voor: 50PLUS, D66, CDA, VVD, SGP, ChristenUnie, JA21, BBB en PVV.

Tegen: SP, GroenLinks-PvdA, Volt, PvdD, DENK, Groep-Markuszower en FVD.

Afwezig: Lid-Keijzer.

De stemmingen over de amendementen en moties vonden plaats op 31 maart 2026.

Aangenomen amendementen

Invoeging artikel I, onderdeel Ia

24 → 34 → **58** (Boomsma en Ceulemans) over de mogelijkheid voor directeuren van AZC-locaties om te verplichten tot deelname aan cursussen

Met dit amendement krijgt het COA in de persoon van de directeuren van opvanglocaties de bevoegdheid om aan asielzoekers en statushouders die in de opvang verblijven, een verplichting op te leggen om deel te nemen aan cursussen gericht op taalverwerving en kennismaking met de Nederlandse samenleving. Deze bevoegdheid is nadrukkelijk facultatief en geen verplichting. Deze verplichtingen sluiten aan bij het doel van de opvang om niet alleen onderdak te bieden, maar ook te bevorderen dat bewoners zich voorbereiden op participatie en integratie wanneer zij in Nederland mogen blijven.

De indieners achten het wenselijk dat in de opvang bewoners kunnen worden gestimuleerd om zich in te zetten voor het leren van de Nederlandse taal en kennis van de Nederlandse samenleving. Vanuit gesprekken met opvanglocaties is gebleken dat veel directeuren hier behoefte aan hebben. Deelname aan programma's of cursussen draagt bij aan de leefbaarheid en het vergroten van de zelfredzaamheid. De indieners voorzien dat, indien bewoners deze verplichting kan worden opgelegd, dat in de regel voldoende is om te stimuleren tot deelname. Het amendement voorziet in een beperkte sanctiebevoegdheid bij evidente weigering.

Indien de vreemdeling de opgelegde cursusverplichting niet nakomt, kan het COA materiële voorzieningen beperken of intrekken. Het gaat daarbij niet om het onthouden van basisopvang in strijd met de Opvangrichtlijn, maar om het kunnen aanpassen van

Amendementen zijn in volgorde van stemming - op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

datum 2 april 2026

blad 2

financiële en andere niet-essentiële voorzieningen binnen het bestaande kader van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen.

In het nieuwe zesde lid wordt bepaald dat bij algemene maatregel van bestuur nadere regels kunnen worden gesteld over de aard en omvang van de op te leggen maatregelen, de voorwaarden voor inperking of intrekking, de duur ervan en de gevolgen wanneer de vreemdeling alsnog aan de verplichtingen voldoet. Daarmee wordt geborgd dat de sancties nader worden geconcretiseerd, in overeenstemming met de Opvangrichtlijn en de bestaande Vw/Rva-systematiek, en dat zij steeds noodzakelijk en evenredig zijn in het licht van het doel: het bevorderen van deelname aan integratiebevorderende activiteiten. De indieners zijn van oordeel dat dit amendement een heldere norm stelt dat verblijf in de opvang gepaard gaat met inspanningsverplichtingen richting integratie, en dat tegelijkertijd een zorgvuldig ingebedde, vooral financiële sanctiebevoegdheid wordt gecreëerd die past binnen het Europese en nationale kader voor opvangvoorzieningen.

Aangenomen. Voor: 50PLUS, D66, CDA, VVD, SGP, ChristenUnie, JA21, BBB, Lid-Keijzer en Groep-Markuszower.

Invoegen Artikel VIIIA

21 → **35** (Ceder) over een evaluatiebepaling voor ten minste de bepalingen inzake nareis en de bewaring van minderjarigen

Indiener stelt met dit amendement een evaluatie voor van ten minste twee artikelen, namelijk artikel 29d en artikel AX lid 5 (artikel 59b lid 5 Vreemdelingenwet). Artikel 29d stelt aanvullende voorwaarden aan de nareis van gezinsleden van subsidiair beschermden. Deze bepaling vloeit niet voort uit het Asiel- en migratiepact maar is een toevoeging van de regering. Artikel 59b lid 5 stelt voorwaarden waaronder bewaring van minderjarige vreemdelingen geoorloofd is. Omdat detentie van minderjarigen zeer ingrijpend is, en volgens meerdere experts schadelijk is en niet in lijn met het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind (IVRK), is het van groot belang dat deze bepaling tijdig geëvalueerd wordt. Indiener ziet daarom graag een evaluatie van beide artikelen over vijf jaar, om de effecten van de aanvullende voorwaarden op de nareisaanvragen en -inwillingen te meten, de effecten op de veiligheid en het gezinsleven van subsidiair beschermden en de uitwerking en gevolgen van de voorwaarden die gesteld worden aan bewaring van minderjarige vreemdelingen. Daarnaast biedt dit amendement ruimte om deze wet op andere aspecten te evalueren.

Aangenomen. Voor: SP, 50PLUS, GroenLinks-PvdA, D66, Volt, PvdD, CDA, DENK, VVD, SGP en ChristenUnie.

Verworpen en ingetrokken amendementen

Artikel IV

22 (Boomsma en Ceulemans) over aanscherping van de regels voor gesubsidieerde rechtsbijstand voor vreemdelingen

Met dit amendement wordt beoogd om, in aansluiting op artikel 29, derde tot en met vijfde lid, van de herschikte Opvangrichtlijn (EU) 2024/1346, de nationale regels over gesubsidieerde rechtsbijstand in asielzaken te verstrakken. De richtlijn biedt lidstaten expliciet de mogelijkheid om kosteloze rechtsbijstand te weigeren of te beperken wanneer de verzoeker over voldoende middelen beschikt, wanneer het beroep geen tastbare kans van slagen heeft, wanneer tijd of financiële omvang moeten worden begrensd of wanneer terugbetaling redelijk is bij vermogensverbetering of bij onjuiste informatie. De regering kiest er in de memorie van toelichting en in de transponeringstabellen voor om van deze lidstaatopties geen gebruik te maken, hoofdzakelijk met een beroep op uitvoerbaarheid en het bestaande forfaitaire stelsel van gefinancierde rechtsbijstand.

De indieners achten dat, gezien de structureel hoge instroom en de omvangrijke asiel- en vreemdelingenlitigatie, niet wenselijk. Het Nederlandse stelsel van gefinancierde rechtsbijstand is ruimhartig. Door de mogelijkheden uit artikel 29 van de Opvangrichtlijn

datum 2 april 2026

blad 3

onbenut te laten ontbreekt een instrument om evidente misbruik- of herhalingszaken wat betreft rechtsbijstand in te dammen.

Het amendement introduceert daarom drie aanvullende waarborgen. In de eerste plaats wordt een kans-van-slagen-toets wettelijk verankerd voor de beroepsfasen in asielzaken: indien het beroep of hoger beroep kennelijk geen reële kans van slagen heeft, kan kosteloze rechtsbijstand worden geweigerd. Daarmee wordt de lidstaatoptie uit artikel 29, derde lid, onderdeel b, van de Opvangrichtlijn expliciet en transparant in nationaal recht omgezet, bovenop de reeds bestaande toets of de kosten in redelijke verhouding staan tot het belang van de zaak.

In de tweede plaats wordt een grondslag gecreëerd om de omvang in tijd en kosten van gesubsidieerde rechtsbijstand in asielzaken nader te begrenzen. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat het aantal uren of het maximale bedrag per zaak of per procesfase aan een grens is gebonden, voor zover de toegang tot rechtsbijstand daarmee niet willekeurig wordt belemmerd. Hiermee wordt uitvoering gegeven aan artikel 29, vierde lid, van de Opvangrichtlijn en wordt het mogelijk om binnen het bestaande forfaitaire stelsel voor asiel- en opvangzaken striktere, sectorspecifieke plafonds te hanteren.

Ingetrokken.

Artikel I, onderdeel AS

33 → 60 (Boomsma c.s.) over een expliciete uitzonderingsgrond voor het onderzoeken van persoonlijke gegevensdragers van vreemdelingen

Dit amendement heeft twee doelen. Ten eerste wordt een expliciete en beperkte uitzonderingsgrond gecreëerd om in individuele zaken gegevensdragers van vreemdelingen te kunnen onderzoeken met het oog op het in kaart brengen en bestrijden van routes voor mensensmokkel en mensenhandel, wanneer daar concrete aanwijzingen voor zijn. Ten tweede wordt de bestaande bevoegdheid om gegevensdragers te onderzoeken beter benut voor een feitelijke verificatie van verklaringen over herkomst en doorreis, waaronder de vraag of de vreemdeling afkomstig is uit een veilig land van herkomst.

De voorgestelde verduidelijking sluit aan bij ontwikkelingen in andere Europese landen met vergelijkbare of strengere privacykaders. In Duitsland is in 2017 in artikel 15a Asylgesetz vastgelegd dat het Bundesamt für Migration und Flüchtlinge gegevens van digitale dragers mag uitlezen ter vaststelling van identiteit en reisroute, indien andere identificatiemethoden niet volstaan. In Denemarken is in de Udlændingeloven geregeld dat de politie digitale gegevensdragers, in dit geval zelfs zonder toestemming van de betrokkene, mag onderzoeken ten behoeve van de vaststelling van identiteit en reisroute, binnen hetzelfde AVG kader als in Nederland. In Zweden en Noorwegen bestaan vergelijkbare bevoegdheden, in Zweden doorgaans met een eenvoudig te verkrijgen rechterlijk bevel en in Noorwegen onder toezicht van de nationale gegevensbeschermingsautoriteit. In Italië zijn vergelijkbare regels opgenomen in ministeriële decreten met een vergelijkbare status als het Nederlandse vreemdelingenbesluit. Met dit amendement brengen de indieners de Nederlandse regeling op een vergelijkbaar, maar duidelijker begreemd niveau, met expliciete doelbinding en waarborgen die aansluiten bij de uitspraken van de Afdeling.

De indieners achten het van groot belang dat de Nederlandse autoriteiten over een heldere en juridisch houdbare basis beschikken om in concrete dossiers zicht te krijgen op de gebruikte smokkelroutes en op de juistheid van verklaringen over reisroute en herkomst. Deze informatie is noodzakelijk om misbruik van de asielprocedure tegen te gaan, mensensmokkelnetwerken te doorbreken en het beleid ten aanzien van veilige landen en doorreislanden effectief te kunnen uitvoeren. Tegelijkertijd moet elke inbreuk op de persoonlijke levenssfeer van de vreemdeling strikt doelgebonden, noodzakelijk en proportioneel zijn.

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft in haar uitspraken van 3 april 2024 (ECLI:NL:RVS:2024:1387) en 22 januari 2025 (ECLI:NL:RVS:2025:132)

datum 2 april 2026

blad 4

geoordeeld dat de huidige bepalingen in de Vreemdelingenwet 2000 over het onderzoeken van "zaken" van vreemdelingen, zowel in artikel 55 als in artikel 59, wel een begin van een grondslag bieden voor het zonder toestemming onderzoeken van bijvoorbeeld mobiele telefoons, maar dat deze grondslag onvoldoende duidelijk en nauwkeurig is en te weinig bescherming biedt tegen willekeur. Zo is in de wet niet vastgelegd in welke omstandigheden en onder welke voorwaarden een telefoon mag worden onderzocht, ontbreekt een expliciete doelbinding en wordt niet voorgeschreven dat in het individuele geval een schriftelijke motivering wordt gegeven, waardoor rechterlijke toetsing wordt bemoeilijkt.

Met dit amendement worden de bepalingen in artikel 55 en 59 langs vier lijnen verduidelijkt en aangescherpt.

Ten eerste wordt expliciet gemaakt dat de bevoegdheid zich uitstrekt tot de bagage en andere zaken van de vreemdeling, waaronder in de praktijk persoonsgegevens dragende apparatuur zoals mobiele telefoons en laptops. Daarmee wordt aangesloten bij de wetsgeschiedenis, waarin al is aangegeven dat mobiele telefoons onder het begrip "zaken" vallen, maar wordt dit nu in de wettekst zelf vastgelegd.

Ten tweede wordt de doelbinding van de bevoegdheid concreet gemaakt. In de gewijzigde leden van artikel 55 en 59 wordt uitdrukkelijk bepaald dat de bevoegdheid mede kan worden gebruikt om vast te stellen of de vreemdeling afkomstig is uit een veilig land van herkomst en voor onderzoek indien er concrete aanwijzingen zijn dat er ten aanzien van de vreemdeling sprake is van het gebruik van routes die worden benut voor mensenhandel of mensensmokkel, dan wel van betrokkenheid daarbij, voor zover dat onderzoek noodzakelijk is voor en in een redelijke verhouding staat tot het doel om vast te stellen of die aanwijzingen kloppen. Het gaat daarmee om een uitzonderingsgrond, gericht op de twee omschreven doelen in individuele zaken; verificatie van herkomst en doorreis en het verifiëren van concrete aanwijzingen over smokkelroutes of betrokkenheid daarbij, en niet om een generieke of statistische gegevensverzameling. De nieuwe leden leggen daarbij vast dat de gegevens die via deze bevoegdheid worden verzameld uitsluitend mogen worden gebruikt voor deze doelen en, zodra zij daarvoor niet meer nodig zijn, worden verwijderd, behoudens de situatie waarin uit het onderzoek blijkt dat er strafbare feiten zijn begaan waarvoor het noodzakelijk is de gegevens langer te bewaren.

Ten derde wordt rekening gehouden met het feit dat het onderzoeken van gegevensdragers kan leiden tot de verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens in de zin van artikel 9 AVG, bijvoorbeeld gegevens over religieuze overtuiging, gezondheid of politieke opvattingen. In de nieuwe leden wordt daarom bepaald dat verwerking van dergelijke bijzondere persoonsgegevens slechts kan plaatsvinden indien dit onvermijdelijk is voor de in het tweede lid genoemde doelen. De bevoegdheid wordt beperkt tot gevallen waarin sprake is van concrete aanwijzingen in het individuele dossier en wordt slechts gehanteerd voor zwaarwegende algemene belangen zoals omschreven in 3b. De daarbij voorgeschreven strikte doelbinding, noodzakelijkheidstoets, beperkte bewaartermijnen en specifieke procedurele waarborgen waarborgen dat de wezenlijke inhoud van het recht op bescherming van persoonsgegevens wordt geëerbiedigd en dat passende en specifieke maatregelen worden getroffen ter bescherming van de grondrechten en de fundamentele belangen van de betrokkenen, in lijn met artikel 9, tweede lid, onder g, AVG.

Ten vierde wordt de noodzakelijkheidstoets en rechterlijke controleerbaarheid versterkt. In de nieuwe leden wordt vastgelegd dat het onderzoek aan gegevensdragers geen grotere inbreuk mag maken op het privéleven van de vreemdeling dan noodzakelijk voor de in de wet genoemde doelen, en dat ambtenaren schriftelijk motiveren wat de concrete aanwijzingen zijn en op welke wijze de afweging naar de noodzaak en proportionaliteit van de inbreuk in het individuele geval heeft plaatsgevonden. Bij algemene maatregel van bestuur wordt geregeld hoe ambtenaren deze toets uitvoeren en welke procedurele en organisatorische waarborgen daarbij gelden. De formulering van het doel in de wet, het vaststellen of de vreemdeling afkomstig is uit een veilig land van herkomst en het verifiëren van concrete aanwijzingen dat gebruik is gemaakt van smokkelroutes of sprake

datum 2 april 2026

blad 5

is van betrokkenheid bij mensensmokkel, is daarbij bewust gekozen om de scope te beperken tot verificatie van concrete aanwijzingen in individuele dossiers, zoals de Afdeling vereist.

De indieners zijn van oordeel dat met deze aanpassingen een heldere en begrensde wettelijke grondslag ontstaat waarmee enerzijds effectiever kan worden opgetreden tegen mensensmokkel en misbruik van de asielprocedure, en anderzijds de persoonlijke levenssfeer en gegevensbescherming van de vreemdeling beter worden beschermd dan onder het huidige, door de Afdeling bekritiseerde kader.

Ingetrokken.

Diverse artikelen

28 (Diederik van Dijk c.s.) over het afschaffen van rechterlijke dwangsommen in vreemdelingenzaken

Met dit amendement worden rechterlijke dwangsommen in vreemdelingenzaken afgeschaft om mede langs deze weg de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) te ontlasten.

De dwangsomregels in de Algemene wet bestuursrecht (Awb) zijn bedoeld om te bewerkstelligen dat een uitvoeringsorgaan zich aan de wettelijke beslistermijnen houdt. De recente praktijk laat zien dat deze regels voor vreemdelingenzaken niet langer effectief zijn en zelfs contraproductief uitwerken, aangezien zij een ontwrichtend effect hebben op de IND. Het lukt de IND simpelweg niet meer om de prioritering aan de hand van rechterlijke uitspraken op te volgen, nu inmiddels in het overgrote deel van de zaken een Beroep Niet Tijdig Beslissen (BNTB) is ingediend. Dit werkt een ontwrichting van de planning in de hand en belemmert ook een rechtvaardige afhandeling van aanvragen op volgorde van binnenkomst. Het afhandelen van deze financiële claims gaan bovendien ten koste van de beperkt beschikbare behandelcapaciteit. De Wet herziening regels niet tijdig beslissen in vreemdelingenzaken heeft de bestuurlijke dwangsom in vreemdelingenzaken geschrapt, maar handhaafde de rechterlijke dwangsom.

In 2024 keerde IND 36,8 miljoen euro uit aan dwangsommen; daarvan was circa 27,8 miljoen het gevolg van een rechterlijke dwangsom. Uit de huidige inzichten blijkt dat de IND in de eerste vier maanden van 2025 al ruim 21 miljoen euro aan dwangsommen heeft uitbetaald, waarvan ruim 17 miljoen euro aan rechterlijke dwangsommen. Gezien het stijgende aantal aanvragers dat wacht op een beslissing van de IND kan gesteld worden dat het verschuldigde bedrag aan dwangsommen in de komende jaren substantieel zal toenemen.

De EU-Procedure richtlijn en ook het migratiepact verplichten lidstaten niet tot het opleggen van een rechterlijke dwangsom bij niet tijdig beslissen. Het EU-Handvest bepaalt dat 'eenieder wiens door het recht van de Unie gewaarborgde rechten en vrijheden zijn geschonden, recht heeft op een doeltreffende voorziening in rechte' (artikel 47). Het biedt lidstaten zelf de ruimte invulling te geven aan effectieve rechtsbescherming met als doel afdwingbaarheid van de procedure te borgen.

Uit een recente verkenning van het Ministerie van Asiel en Migratie¹ blijkt dat in geen enkele andere EU-lidstaat effectieve rechtsbescherming ten aanzien van vreemdelingen wordt geborgd door het opleggen van dwangsommen of is geoordeeld dat dit enkel kan middels het opleggen van dwangsommen. Het merendeel van de lidstaten kent zelfs helemaal geen financiële prikkel. Indien niet binnen de wettelijke termijnen wordt beslist, wat regelmatig het geval is, worden daar in veel andere lidstaten in de praktijk niet of nauwelijks consequenties aan verbonden. Rechtsbescherming van de vreemdeling wordt veelal geborgd doordat deze persoon zich kan wenden tot de rechter bij overschrijding van de beslistermijn, zonder dat hieraan een financiële claim gekoppeld is.

¹ Kamerstukken II 2024/25, 35749, nr. 16

datum 2 april 2026

blad 6

Het EU-Hof van Justitie heeft in een arrest over de tijdelijke bescherming van derdelanders uit Oekraïne geoordeeld dat lidstaten terug mogen komen op een eerder geboden vergaand beschermingsniveau (*HvJ EU 19 december 2024, gevoegde zaken C-244/24 en C-290/24, ECLI:EU:C:2024:1038*). Dat biedt ook ruimte om het beschermingsniveau op andere domeinen aan te passen, binnen de geldende EU-kaders. Anders zou het – zoals het EU-Hof van Justitie ook overwoog – ertoe kunnen leiden dat lidstaten ervan worden weerhouden om meer rechtsbescherming te bieden dan strikt genomen wordt vereist. Om genoemde redenen zijn de indieners van mening dat rechterlijke dwangsommen in vreemdelingenzaken afgeschaft dienen te worden om de IND te ontlasten. Het opleggen van een rechterlijke dwangsom aan de IND is niet langer een passend middel om een tijdige beslissing te waarborgen.

Artikel 71c regelt dat voortaan, indien de rechtbank vaststelt dat niet tijdig op een aanvraag op grond van deze wet is beslist, de rechtbank het bestuursorgaan opdraagt om binnen een door de rechtbank te stellen redelijke termijn alsnog een beslissing te nemen. Het stellen van een termijn is dus geen mogelijkheid, maar een verplichting.

Ten aanzien van het overgangsrecht is een balans gezocht tussen de belasting van de IND en de rechten van de aanvrager. Voor aanvragen waarbij de aanvrager voor inwerkingtredingsdatum een beroep niet tijdig beslist heeft ingediend, wordt de mogelijkheid tot het opleggen van een rechterlijke dwangsom in stand gelaten. Voor de beslissing die de rechter kan nemen gelden de normale in artikel 8:72 opgenomen regels.

Een inhoudelijk identiek amendement² is reeds ingediend en aangenomen bij de behandeling van de Asielnoodmaatregelenwet. Aangezien op dit moment nog niet zeker is of dit wetsvoorstel ook wordt aangenomen in de Eerste Kamer en daarmee de afschaffing van rechterlijke dwangsommen nog onzeker is, achten indieners het van belang dit amendement ook op dit wetsvoorstel in te dienen teneinde zeker te stellen dat de IND daadwerkelijk wordt verlicht door afschaffing van de rechterlijke dwangsommen. In dit amendement is aanvullend voorzien in een samenloopbepaling voor het geval de inhoudelijk gelijke artikelen en/of onderdelen uit Asielnoodmaatregelenwet eerder in werking treden dan onderhavig wetsvoorstel.

Ingetrokken.

Artikel I, onderdeel C

10 (Ceder en Westerveld) over een voorhang bij artikel 2ff

Indieners stellen met dit amendement een voorhangprocedure voor bij de algemene maatregel van bestuur (amvb) die de autoriteiten of instanties aanwijst die een of meerdere taken van de Screeningsautoriteiten uitvoeren. Indieners vinden het van belang dat de Kamer zich uit kan spreken over de beslissing wie de screening aan de grens uitvoert. Dit sluit aan bij de kritiek van de Afdeling Advisering van de Raad van State (de Afdeling), die stelt dat 'de delegatie van regelgevende bevoegdheid in de delegerende regeling zo concreet en nauwkeurig mogelijk wordt neergelegd'. De volksvertegenwoordiging en de regering behoren namelijk 'samen de voornaamste keuzes over de inhoud van het recht (...) te maken'. Als er dan gekozen wordt voor delegatie van regelgevende bevoegdheid, dan moet het volgens de Afdeling beperkt zijn tot 'voorschriften van administratieve aard, uitwerking van de details van een regeling, voorschriften die dikwijls wijziging behoeven en voorschriften waarvan te voorzien is dat zij mogelijk met grote spoed worden vastgesteld.' Indieners menen dat de inhoud van de amvb omtrent artikel 2ff, derde lid, iets meer omvat dan het door de Afdeling gestelde inperkings. Nu de regering hier toch voor heeft gekozen, vinden indieners het des te meer van belang om de volksvertegenwoordiging als medewetgever een rol te geven bij de inhoud van de amvb. De Tweede en Eerste Kamer krijgen met dit amendement vier weken om de amvb inhoudelijk te behandelen in een (schriftelijk) debat, een zogenaamde 'lichte' voorhang.

² Kamerstukken II 2024/25, 36704, nr. 32

datum 2 april 2026

blad 7

Verworpen. Voor: SP, 50PLUS, GroenLinks-PvdA, Volt, PvdD, DENK en ChristenUnie.

Diverse artikelen

27 (Westerveld en Dassen) over het handhaven van de asielvergunning voor onbepaalde tijd

Met dit amendement wordt de asielvergunning onbepaalde tijd gehandhaafd. De Afdeling advisering van de Raad van State beargumenteert in haar advies dat de Kwalificatieverordening niet verbiedt dat een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd wordt verleend. Hoewel de internationale beschermingsstatus kan aflopen, kan het recht om in een land te verblijven, blijven bestaan.

De indieners stellen ook dat de terugkerende herbeoordeling van de asielstatus kan leiden tot onnodige spanning en onzekerheid bij statushouders en hun integratie in de Nederlandse maatschappij - die op grond van het Vluchtelingenverdrag (artikel 34) moet worden bevorderd - bemoeilijken. Het is bijvoorbeeld niet bevorderlijk voor het vinden van werk om geen status voor onbepaalde tijd te hebben. Bovendien constateren de indieners dat de status van een vluchteling in principe niet aan regelmatige herziening onderhevig mag zijn, daar dit het gevoel van veiligheid, die internationale bescherming juist moet bieden, ondermijnt. Zo stelt het UNHCR handboek dat de vluchtelingenstatus niet continu in twijfel mag worden getrokken, omdat vluchtelingen recht hebben op rechtszekerheid.

Het afschaffen van de asielvergunning onbepaalde tijd, zoals het onderhavig wetsvoorstel regelt, zal in de praktijk leiden tot nog meer druk bij de al overbelaste IND en de rechtspraak. Asielgerechtigden zullen vaker dan nu het geval is moeten verzoeken om verlenging van hun asielstatus. Dit zorgt voor een enorme stijging in het aantal procedures bij de IND. Daarmee stijgen ook de werklust en kosten van de IND, waardoor de achterstanden nog meer zullen oplopen.

Aanvullend constateren de indieners dat in de Rijkswet op het Nederlanderschap is bepaald (in artikel 8 lid 1 onder b) dat naturalisatie alleen mogelijk is voor degene «tegen wiens verblijf voor onbepaalde tijd geen bedenkingen bestaan». Asielstatushouders kunnen op dit moment naturaliseren als zij in het bezit zijn van een vergunning onbepaalde tijd asiel. De vergunning bepaalde tijd asiel wordt gezien als een vergunning met een «tijdelijk doel». Met het vervallen van de vergunning onbepaalde tijd asiel is daarmee naturalisatie voor asielstatushouders niet meer mogelijk terwijl in het Vluchtelingenverdrag (artikel 34) en het Europees Nationaliteitsverdrag (artikel 6 lid 4) staat dat de mogelijkheid van naturalisatie voor vluchtelingen moet worden vergemakkelijkt.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, Volt, PvdD en DENK.

Diverse artikelen

25 (Westerveld c.s.) over het schrappen van de mogelijkheid om kinderen in vreemdelingenbewaring te plaatsen

Indieners beogen de mogelijkheid om kinderen in detentie te plaatsen uit de implementatiewet te schrappen. Het Asiel- en Migratiepact laat ruimte aan lidstaten om ook kinderen in detentie te plaatsen. Deze mogelijkheid is echter nadrukkelijk een optie, en niet noodzakelijk. Dit geldt voor zowel de grensdetentie in de asielgrensprocedure als vreemdelingenbewaring. De indieners zijn van mening dat kinderen nooit thuishoren in detentie en dat deze nationale keuze om dit mogelijk te maken onwenselijk is. Artikel 3 en 6 van de implementatiewetgeving zetten uiteen dat personen van wie de asielaanvraag wordt behandeld in de grensprocedure, de procedure in bewaring moeten afwachten. Dit kan tot 28 dagen duren. In het Asiel- en Migratiepact worden voorwaarden genoemd waaronder de asielgrensprocedure verplicht is. Echter komt niet dwingend voort uit het Pact dat de asielgrensprocedure in detentie moet plaatsvinden. Uit de Opvangrichtlijn en nieuwe Procedureverordening volgen juist strikte regels voor detentie: het kan slechts als uiterste middel ingezet worden. De regering kiest er echter voor om detentie systematisch in de asielgrensprocedure te laten plaatsvinden, waaronder detentie voor gezinnen met kinderen. De indieners pleiten ervoor de staande praktijk voort te

datum 2 april 2026

blad 8

zetten, waar gezinnen met kinderen in de open asielprocedure terechtkomen. Alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv) worden hier al van uitgesloten. Bij overtreding van de wet zijn hier de geëigende justitiële wegen voor.

Artikel 59b lid 5 beschrijft de voorwaarden voor het in bewaring stellen van kinderen wiens aanvraag is afgewezen. Hierin staat dat zij in principe niet in bewaring mogen worden gesteld, tenzij in uitzonderlijke omstandigheden, als uiterste maatregel en uitsluitend wanneer dit in het belang van het kind is. De indieners zijn van mening dat onvoldoende is afgebakend wanneer detentie in het belang van het kind is, en is bovendien van mening dat detentie nooit in het belang van het kind is en dat er voldoende alternatieven zijn voor detentie. De gezinseenheid kan ook worden behouden in een open setting door het gehele gezin over te brengen naar een reguliere opvanglocatie. De indieners willen daarom amv-ers en gezinnen met kinderen uitsluiten van vreemdelingendetentie.

Volgens het Internationale Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK) moet het belang van het kind de eerste overweging zijn bij beslissingen die betrekking hebben tot kinderen. De indieners zijn van mening dat het behouden van de mogelijkheid van het detineren van kinderen hiermee op gespannen voet staat, net zoals met andere vrijheden die staan beschreven in het IVRK. Zij concludeert dat de aanpassingen van dit amendement daarom vereist zijn om te voldoen aan dit verdrag.

Na hoofdelijke stemming met 35 stemmen voor en 111 stemmen tegen verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, Volt, PvdD, DENK, ChristenUnie en 50PLUS.

Artikel I, onderdeel E

31 → **59** (Dassen) over het uitsluitend toepassen van de grensprocedure op de door de Procedurerichtlijn verplichte gevallen

Met dit amendement wordt de toepassing van de grensprocedure beperkt tot uitsluitend de gevallen waartoe de Procedureverordening verplicht. De Procedureverordening schrijft de grensprocedure voor in drie situaties: wanneer een aanvrager de autoriteiten heeft misleid, een gevaar vormt voor de openbare orde, of afkomstig is uit een land met een gemiddeld EU-inwilligingspercentage onder 20%. Het wetsvoorstel breidt de grensprocedure daarbovenop uit naar zeven aanvullende, optionele categorieën (wijzigingen in artikel 3). Daartoe verplicht het Pact niet.

De grensprocedure gaat gepaard met verkorte behandeltermijnen en beperktere rechtsbescherming dan de reguliere asielprocedure. Toepassing buiten de verplichte gevallen vergroot het risico op onzorgvuldige besluitvorming en refolement, en legt bovendien extra druk op de toch al zwaar belaste uitvoeringsketen. De EU-Procedureverordening noch het Pact verplicht lidstaten tot uitbreiding naar optionele categorieën. Om genoemde redenen is de indiener van mening dat de grensprocedure beperkt dient te blijven tot uitsluitend de verplichte gevallen.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, Volt, PvdD en DENK.

Artikel I, onderdeel I

11 (Ceder en Westerveld) over een voorhang bij artikel 9, achtste lid

Indieners stellen met dit amendement een voorhangprocedure in bij de regels die de Minister kan stellen volgens artikel 9, achtste lid, ten aanzien van de verblijfstitel, de geldigheidsduur en de gevallen waarin die korter dan drie jaar mag zijn, de administratieve formaliteiten voor verlenging van de geldigheidsduur en de vergoeding ervan. Indieners vinden het van belang dat de Kamer zich over deze regels uit kan spreken. Dit sluit aan bij de kritiek van de Afdeling Advisering van de Raad van State (de Afdeling), die stelt dat 'de delegatie van regelgevende bevoegdheid in de delegerende regeling zo concreet en nauwkeurig mogelijk wordt neergelegd'. De volksvertegenwoordiging en de regering behoren namelijk 'samen de voornaamste keuzes over de inhoud van het recht (...) te maken'. Als er dan gekozen wordt voor delegatie van regelgevende bevoegdheid, dan moet het volgens de Afdeling beperkt zijn tot 'voorschriften van administratieve aard, uitwerking van de details van een regeling, voorschriften die dikwijls wijziging behoeven en

datum 2 april 2026

blad 9

voorschriften waarvan te voorzien is dat zij mogelijk met grote spoed worden vastgesteld.' Indieners menen dat de inhoud van artikel 9, achtste lid, iets meer omvat dan het door de Afdeling gestelde inperking. Nu de regering hier toch voor heeft gekozen, vinden indieners het des te meer van belang om de volksvertegenwoordiging als medewetgever een rol te geven bij de inhoud van de regeling. De Tweede en Eerste Kamer krijgen met dit amendement vier weken om de regeling inhoudelijk te behandelen in een (schriftelijk) debat, een zogenaamde 'lichte' voorhang.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, Volt, PvdD, DENK en ChristenUnie.

Artikel I, onderdeel O

12 (Ceder en Westerveld) over een voorhang bij artikel 27a, derde lid

Indieners stellen met dit amendement een voorhangprocedure in bij de algemene maatregel van bestuur (amvb) op grond van artikel 27a, derde lid, die nadere regels stelt over de toekenning van taken en bevoegdheden uit de Procedureverordening, de Asiel- en migratiebeheerverordening en de Kwalificatieverordening. Indieners vinden het van belang dat de Kamer zich uit kan spreken over deze nadere regels die gaan over een verdere interpretatie van de verordeningen. Dit sluit aan bij de kritiek van de Afdeling Advisering van de Raad van State (de Afdeling), die stelt dat 'de delegatie van regelgevende bevoegdheid in de delegerende regeling zo concreet en nauwkeurig mogelijk wordt neergelegd'. De volksvertegenwoordiging en de regering behoren namelijk 'samen de voornaamste keuzes over de inhoud van het recht (...) te maken'. Als er dan gekozen wordt voor delegatie van regelgevende bevoegdheid, dan moet het volgens de Afdeling beperkt zijn tot 'voorschriften van administratieve aard, uitwerking van de details van een regeling, voorschriften die dikwijls wijziging behoeven en voorschriften waarvan te voorzien is dat zij mogelijk met grote spoed worden vastgesteld.' De Afdeling benoemt deze delegatiebepaling expliciet in haar advies, dat deze niet voldoende nauwkeurig wordt afgebakend. Indieners sluiten zich hierbij aan. Daarom is het des te meer van belang om de volksvertegenwoordiging als medewetgever een rol te geven bij de inhoud van de amvb, zodat er vragen gesteld kunnen worden over de uitvoerbaarheid en proportionaliteit van de toegekende taken en bevoegdheden. De Tweede en Eerste Kamer krijgen met dit amendement vier weken om de amvb inhoudelijk te behandelen in een (schriftelijk) debat, een zogenaamde 'lichte' voorhang.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, Volt, PvdD, DENK en ChristenUnie.

Artikel I, onderdeel R

13 (Ceder en Westerveld) over een voorhang bij artikel 29a, tweede lid

Indieners stellen met dit amendement een voorhangprocedure in bij de mogelijkheid van een algemene maatregel van bestuur (amvb) die nadere regels stelt over de gevallen waarin een verblijfsvergunning wordt verleend bij nareis indien een vreemdeling de subsidiaire beschermingsstatus heeft (artikel 29a, tweede lid). Indieners vinden het van belang dat de Kamer zich hierover uit kan spreken. Dit sluit aan bij de kritiek van de Afdeling Advisering van de Raad van State (de Afdeling), die stelt dat 'de delegatie van regelgevende bevoegdheid in de delegerende regeling zo concreet en nauwkeurig mogelijk wordt neergelegd'. De volksvertegenwoordiging en de regering behoren namelijk 'samen de voornaamste keuzes over de inhoud van het recht (...) te maken'. Als er dan gekozen wordt voor delegatie van regelgevende bevoegdheid, dan moet het volgens de Afdeling beperkt zijn tot 'voorschriften van administratieve aard, uitwerking van de details van een regeling, voorschriften die dikwijls wijziging behoeven en voorschriften waarvan te voorzien is dat zij mogelijk met grote spoed worden vastgesteld.' De Afdeling benoemt deze delegatiebepaling expliciet in haar advies, dat deze ingaat op de reikwijdte van de regeling en dit beter in wetgeving in plaats van regelgeving had kunnen worden vastgelegd. Indieners sluiten zich hierbij aan. Daarom is het des te meer van belang om de volksvertegenwoordiging als medewetgever een rol te geven bij de inhoud van de amvb. De Tweede en Eerste Kamer krijgen met dit amendement vier weken om de amvb inhoudelijk te behandelen in een (schriftelijk) debat, een zogenaamde 'lichte' voorhang.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, Volt, PvdD, DENK en ChristenUnie.

datum 2 april 2026

blad 10

Artikel I, onderdeel S

14 (Ceder en Westerveld) over een voorhang bij artikel 29b, tweede lid

Indieners stellen met dit amendement een voorhangprocedure in bij de mogelijkheid van een algemene maatregel van bestuur (amvb) die regels stelt over de gevallen waarin een verblijfsvergunning wordt verleend aan gezinsleden van vluchtelingen of subsidiair beschermden (artikel 29b lid 2). Indieners vinden het van belang dat de Kamer zich hierover uit kan spreken. Dit sluit aan bij de kritiek van de Afdeling Advisering van de Raad van State (de Afdeling), die stelt dat 'de delegatie van regelgevende bevoegdheid in de delegerende regeling zo concreet en nauwkeurig mogelijk wordt neergelegd'. De volksvertegenwoordiging en de regering behoren namelijk 'samen de voornaamste keuzes over de inhoud van het recht (...) te maken'. Als er dan gekozen wordt voor delegatie van regelgevende bevoegdheid, dan moet het volgens de Afdeling beperkt zijn tot 'voorschriften van administratieve aard, uitwerking van de details van een regeling, voorschriften die dikwijls wijziging behoeven en voorschriften waarvan te voorzien is dat zij mogelijk met grote spoed worden vastgesteld.' Indieners menen dat de inhoud van artikel 29b lid 2 meer omvat dan het door de Afdeling gestelde inperkings. Nu de regering hier toch voor heeft gekozen, vinden indieners het des te meer van belang om de volksvertegenwoordiging als medewetgever een rol te geven bij de inhoud van de amvb. De Tweede en Eerste Kamer krijgen met dit amendement vier weken om de amvb inhoudelijk te behandelen in een (schriftelijk) debat, een zogenaamde 'lichte' voorhang.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, Volt, PvdD, DENK en ChristenUnie.

Artikel I, onderdeel T

26 → **62** (Westerveld en Dassen) over gezinshereniging ook mogelijk maken voor pleegkinderen en voor mensen die in het land van herkomst niet mogen trouwen

Met dit amendement wordt geregeld dat gezinshereniging ook mogelijk is voor pleegkinderen en voor mensen die in het land van herkomst niet mogen trouwen omdat zij bijvoorbeeld LHBTIQ+ persoon zijn. De indiener stelt dat de reguliere migranten wel de mogelijkheid behouden om te herenigen met pleegkinderen en pleegkinderen die met de vluchtelingen meereizen wel een vergunning kunnen krijgen. Dit onderscheid is niet te rechtvaardigen. Bovendien, in oorlog en vervolgingsituaties komt het voor dat ouders overlijden en bijvoorbeeld een broer, tante of oma de zorg voor een kind op zich nemen. In de vluchtelingencontext is vaak geen mogelijkheid om een familierechtelijke band met een kind te formaliseren. Ook is het soms niet gebruikelijk, of zoals in veel Arabische landen, zelfs niet toegestaan om de adoptie te formaliseren.

Met het onderhavig wetsvoorstel wordt de mogelijkheid voor ongehuwde partners om te kunnen nareizen geschrapt. De maatregel heeft beperkt effect aangezien in een aanzienlijk deel van de nareisaanvragen voor ongehuwde partners de aanvraag wordt ingediend in combinatie met één of meer minderjarige kinderen. Dan heeft de andere ouder alsnog via artikel 8 EVRM de mogelijkheid om gezinshereniging aan te vragen. Met dit amendement wordt de mogelijkheid voor ongehuwde partners wettelijk verankerd.

De uitwerking van deze maatregel zal in de praktijk, specifiek voor LHBTIQ+ personen discriminatoir uitpakken. Zo valt te denken aan situaties van vreemdelingen voor wie het (feitelijk) onmogelijk is om in het land van herkomst te huwen. Het gaat dan bijvoorbeeld om landen waarin homoseksuele relaties niet allen niet erkend worden, maar zelfs strafbaar zijn. De indieners stellen dat Nederland een voortrekkersrol moet blijven spelen als het gaat om de bescherming van de LHBTIQ+ personen, specifiek in zaken waarbij mensen worden vervolgd vanwege hun seksuele geaardheid.

Ten aanzien van het uitsluiten van relaties van hetzelfde geslacht heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens al eerder bepaald dat er geen sprake is van een objectief en gerechtvaardigd onderscheid als deze van hereniging worden uitgesloten.³ Het uitsluiten van deze relaties is ook in strijd met de Gezinsherenigingsrichtlijn (overweging 5): "De

³ ECHR, Pajić v Croatia, No 68453/13, 23 februari 2016, <http://bit.ly/3w6sqxO>.

datum 2 april 2026

blad 11

lidstaten passen deze richtlijn toe zonder onderscheid te maken op grond van ras, huidskleur, etnische of sociale afkomst, genetische kenmerken, taal, godsdienst of overtuiging, politieke of andere denkbeelden, het behoren tot een nationale minderheid, vermogen, geboorte, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid.”

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, Volt, PvdD, DENK en ChristenUnie.

Artikel I, onderdeel T

18 (Ceder) over een hardheidsclausule voor nareis van andere gezinsleden

Indiener beoogt met dit amendement ruimte te bieden aan mensen die wel nauw verbonden zijn aan het kerngezin, maar niet onder een van de definities van gezinslid vallen. Denk aan stellen voor wie het in het land van herkomst niet toegestaan was om voor de wet te trouwen, zoals christenen in een land met shariawetgeving. Met het toevoegen van een hardheidsclausule kan in individuele gevallen besloten worden tot geoorloofde nareis van deze mensen.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, Volt, PvdD, DENK, SGP en ChristenUnie.

Artikel I, onderdeel U

16 (Ceder en Westerveld) over het bij nareis schrappen van de aanvullende voorwaarden bij subsidiair beschermden

Het wetsvoorstel maakt een onderscheid tussen vluchtelingen en subsidiair beschermden, waar het Asiel- en migratiepact volgens de regering ook toe verplicht. De regering kiest ervoor om aan de twee statussen verschillende voorwaarden voor nareis van gezinsleden te verbinden, zoals ook in de Wet invoering Tweestatusstelsel (Kamerstuk 36703) is gedaan. Namelijk een wachttijd van twee jaar, een inkomen en een geschikt huis voor subsidiair beschermden. De regering geeft zelf aan (in de nota naar aanleiding van het verslag) dat het beperken van gezinshereniging voor subsidiair beschermden niet onmiddellijk voortvloeit uit het Pact. Indiërs vinden het onverantwoord om van subsidiair beschermden meer voorwaarden voor gezinshereniging te vragen dan van vluchtelingen. In de praktijk zal naar verwachting namelijk blijken dat het onderscheid tussen een vluchteling en een subsidiair beschermde moeilijk te maken is, dat vreemdelingen door zullen procederen om de status van vluchteling te krijgen en gezinsleden van subsidiair beschermden lopen niet per se minder risico in het land van herkomst dan gezinsleden van vluchtelingen. Indiërs vinden het onverteerbaar als de wet erop inzet om ouders lange tijd van hun kinderen te scheiden. Een gezin hoort bij elkaar te zijn. Daarom worden met dit amendement de aanvullende voorwaarden die gesteld worden aan subsidiair beschermden geschrapt en gelden voor subsidiair beschermden dezelfde voorwaarden als voor vluchtelingen, zoals geformuleerd in artikel 29c.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, Volt, PvdD, DENK en ChristenUnie.

Artikel I, onderdeel U

63 (Ceder) over het laten vervallen van de aanvullende voorwaarden voor nareis voor minderjarige kinderen

Indiener sluit met dit amendement uit dat minderjarige kinderen van vreemdelingen met een status van subsidiair beschermde twee jaar moeten wachten totdat zij met hun ouders herenigd kunnen worden, hun ouders huisvesting hebben en een inkomen hebben. Indiener vindt dat kinderen bij hun ouders horen, of hun ouders politiek vluchteling zijn of vlichter voor een oorlog. Daarom worden de aanvullende voorwaarden voor nareis voor minderjarige kinderen met dit amendement geschrapt.

Verworpen. Voor: 50PLUS, GroenLinks-PvdA, Volt, PvdD, DENK en ChristenUnie.

Invoegen onderdeel Ua

9 (Vondeling) over een stop op het verlenen van verblijfsvergunningen asiel voor gezinsleden gedurende twee jaar na inwerkingtreding

Gezinsleden van asielzoekers vormen een groot aandeel in de totale asielinstroom. In 2025 was het aandeel nareizigers meer dan 40% van de totale asielinstroom. Er kwamen in 2025 16,5 duizend nareizigers naar Nederland, 39 procent meer dan in 2024 en het

datum 2 april 2026

blad 12

hoogste aantal sinds de start van deze meting in 2013.⁴ Op dit moment staan er nog 53.000 aanvragen van nareizigers open.

Het is duidelijk dat Nederland dit niet meer langer aankan. Asielzoekerscentra's (AZC's) zitten propvol en tienduizenden extra opvangplekken zijn nodig. Deze enorme instroom legt een enorme druk op de woningmarkt, de zorg, het onderwijs en de veiligheid. Indiener is daarom van mening dat Nederland voorlopig op de pauzeknop moet drukken en een tijdelijke stop op nareis in moet voeren, net als Oostenrijk doet. Een tijdelijke stop op de gezinshereniging is noodzakelijk om onze samenleving en onze voorzieningen te beschermen. Als we tijdelijk geen nareis meer toestaan wordt Nederland ook minder aantrekkelijk als bestemmingsland.

Middels dit amendement wordt er gedurende twee jaren een tijdelijke stop op gezinshereniging ingevoerd. Artikel 72 VWEU stelt lidstaten in staat om in uitzonderlijke gevallen af te wijken van EU-regels binnen Titel V, bijvoorbeeld op het gebied van migratie- en asielbeleid, als dit nodig is om de openbare orde of nationale veiligheid te beschermen.

De tijdelijke stop treedt in werking op de dag van de publicatie in het Staatsblad en vervalt twee jaar later.

Verworpen. Voor: SP, JA21, Lid-Keijzer, Groep-Markuszower, PVV en FVD. De SP heeft later aangegeven geacht te worden tegen dit amendement te hebben gestemd.

Artikel I, onderdeel AD

36 (Dassen en Westerveld) over het waarborgen van de onafhankelijkheid van de juridische counseling

Met dit amendement wordt op wetsniveau vastgelegd dat kosteloze juridische counseling uitsluitend wordt verstrekt door geaccrediteerde, onafhankelijke maatschappelijke organisaties, en expliciet niet door de IND. Het wetsvoorstel laat de invulling van de juridische counseling over aan de minister bij ministeriële regeling, zonder nadere afbakening op wetsniveau. De Raad van State heeft geadviseerd de hoofdlijnen van deze regeling in de wet vast te leggen, zodat de wetgever de belangrijkste keuzes maakt over de inrichting van dit recht.

De IND is de beslissende partij in de asielprocedure. Het beleggen van juridische counseling bij deze instantie ondermijnt de vereiste onafhankelijkheid en kan leiden tot belangenconflicten. Voor effectieve rechtsbescherming is het noodzakelijk dat counseling wordt verleend door partijen die onafhankelijk zijn van de besluitvorming. Dit sluit aan bij aanbevelingen van de Council of Bars and Law Societies of Europe (CCBE), waarin wordt benadrukt dat juridische counseling onafhankelijk dient te worden verleend en niet door overheidsinstanties die betrokken zijn bij de besluitvorming.

Daarnaast heeft juridische counseling een duidelijk juridisch karakter, zoals begeleiding bij de aanvraag en advies over rechtsmiddelen. Dit vereist deskundigheid en vertrouwelijkheid, die beter gewaarborgd zijn bij onafhankelijke en geaccrediteerde organisaties.

Tot slot moet worden voorkomen dat juridische counseling in de plaats treedt van rechtsbijstand waar deze al bestaat. Toegang tot tijdige en onafhankelijke juridische ondersteuning is essentieel voor een zorgvuldige asielprocedure.

Met dit amendement wordt daarom vastgelegd dat counseling onafhankelijk wordt georganiseerd en dat de minister uitsluitend de nadere uitwerking regelt.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, Volt, PvdD, DENK en ChristenUnie.

⁴ <https://www.cbs.nl/nl-nl/nieuws/2026/05/minder-asielaanvragen-meer-nareizigers-in-2025>

datum 2 april 2026

blad 13

Artikel I, onderdeel AL

19 (Ceder) over het handhaven van de datum van aanvraag van de verblijfsvergunning als ingangsdatum

Indiener beoogt met dit amendement de ingangsdatum van de verlening van de verblijfsvergunning niet te laten starten op de dag na de bekendmaking van de beschikking, zoals de regering voorstelt, maar te houden op de datum waarop de aanvraag is ontvangen, zoals nu ook in de Vreemdelingenwet staat. Deze gekozen wijziging vloeit niet voort uit het Asiel- en migratiepact.

Indiener vindt het, zeker gezien de wachttijden die er nu al zijn bij de IND, niet gerechtvaardigd om vreemdelingen pas een verblijfsvergunning te geven op het moment van bekendmaking van de beschikking, omdat dit gevolgen heeft voor de mogelijkheden voor gezinshereniging van subsidiair beschermden. De vreemdeling met subsidiaire beschermingsstatus moet eerst twee jaar in bezit zijn van een verblijfsvergunning voordat er sprake kan zijn van gezinshereniging. Vreemdelingen zijn daarmee volledig afhankelijk van het vermogen van de regering en de uitvoeringsorganisaties om binnen de wettelijke termijnen een vergunning te verlenen. Indiener vindt het rechtvaardiger om dit van elkaar los te maken.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, Volt, PvdD, DENK en ChristenUnie.

Artikel I, onderdeel AM

32 (Dassen) over het waarborgen van de mogelijkheid van de toegang tot onderwijs in de Nederlandse taal

Met dit amendement wordt de uitsluiting van asielzoekers met een Dublin- of overdrachtsclaim van opvangvoorzieningen beperkt, zodat ook deze groep toegang houdt tot taalonderwijs zolang zij feitelijk in Nederland verblijft.

Het wetsvoorstel sluit deze groep uit van opvangvoorzieningen, waaronder taalonderwijs, vanaf het moment van het overdrachtsbesluit. In de praktijk worden overdrachten echter veelvuldig vertraagd of geblokkeerd door lopende beroepsprocedures. Gedurende die periode verblijven betrokkenen feitelijk in Nederland, zonder toegang tot taalonderwijs. Wat mensen in een vroeg stadium niet leren, halen zij later moeilijk in. Dit werkt maatschappelijke deelname en integratie tegen, terwijl het Pact tot deze uitsluiting niet verplicht. Om genoemde redenen is de indiener van mening dat de toegang tot taalonderwijs gewaarborgd dient te blijven voor eenieder die feitelijk in Nederland verblijft in afwachting van overdracht.

Verworpen. Voor: GroenLinks-PvdA, Volt, PvdD en DENK.

Artikel I, onderdeel AT

15 (Ceder en Westerveld) over een voorhang bij artikel 55.0a, vierde lid

Indieners stellen met dit amendement een voorhangprocedure in bij de mogelijkheid van een algemene maatregel van bestuur (amvb) die nadere voorwaarden stelt voor de toepassing van artikel 55.0a dat ziet op het toewijzen van een vreemdeling aan een geografisch gebied in Nederland waarbinnen hij zich vrij kan bewegen gedurende de duur van de asielprocedure, als dit zorgt voor een efficiënte verwerking van zijn aanvraag of voor de geografische spreiding van vreemdelingen. Indieners vinden het van belang dat de Kamer zich hierover uit kan spreken. Dit sluit aan bij de kritiek van de Afdeling Advisering van de Raad van State (de Afdeling), die stelt dat 'de delegatie van regelgevende bevoegdheid in de delegerende regeling zo concreet en nauwkeurig mogelijk wordt neergelegd'. De volksvertegenwoordiging en de regering behoren namelijk 'samen de voornaamste keuzes over de inhoud van het recht (...) te maken'. Als er dan gekozen wordt voor delegatie van regelgevende bevoegdheid, dan moet het volgens de Afdeling beperkt zijn tot 'voorschriften van administratieve aard, uitwerking van de details van een regeling, voorschriften die dikwijls wijziging behoeven en voorschriften waarvan te voorzien is dat zij mogelijk met grote spoed worden vastgesteld.' Indieners menen dat de inhoud van artikel 55.0a lid 4 meer omvat dan het door de Afdeling gestelde inperkingsbevel en dat de afbakening van delegatiebepaling niet nauwkeurig is bepaald, en vinden het daarom des te meer van belang om de volksvertegenwoordiging als medewetgever een rol te geven bij de inhoud

datum 2 april 2026

blad 14

van de amvb. Tweede en Eerste Kamer krijgen met dit amendement vier weken om de amvb inhoudelijk te behandelen in een (schriftelijk) debat, een zogenaamde 'lichte' voorhang.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, Volt, PvdD, DENK en ChristenUnie.

Artikel I, onderdeel AX

17 (Ceder) over het alleen gemotiveerd afwijken van een advies van een expert bij vreemdelingenbewaring van kinderen

Kinderen mogen alleen in detentie worden geplaatst wanneer goed onderbouwd kan worden dat dit in hun belang is. Artikel 26 van de Opvangrichtlijn beschrijft dat bij de uitvoering van de bepalingen in de richtlijn die van invloed kunnen zijn op minderjarigen de belangen van het kind een primaire overweging vormen en dat personen die met minderjarige kinderen werken een passende basisopleiding en bijscholing moeten krijgen over de rechten en behoeften van minderjarigen. In het voorgestelde artikel 59b lid 5 is dit verwoord. De regering werkt niet verder uit hoe de belangen van het kind worden afgewogen. In de nota naar aanleiding van het verslag benoemt de regering dat zwaar mee zal wegen dat de minderjarige bij de ouders kan verblijven en dat het belang van het kind een vertaling heeft gekregen in de wijze waarop bewaring kan worden uitgevoerd, bijvoorbeeld door de inrichting van de gesloten gezinsvoorziening in Zeist met volledige bewegingsvrijheid binnen de muren van de locatie en onder andere educatieve activiteiten. Indiener wijst erop dat detentie van kinderen buitensporige fysieke en psychologische schade veroorzaakt ongeacht de omstandigheden waarin zij worden vastgehouden. 42 procent van de kinderen in detentie houdt een depressie over aan detentie, 32 procent een posttraumatische stoornis.⁵ Ook zijn er effecten op de fysieke gezondheid, zoals ondervoeding, tandcariës, vitamine-D-tekort en klachten zoals hoofdpijn en bedplassen.⁶ Vanwege de ernstige effecten die detentie kan hebben op een kind, vindt indiener het van groot belang dat de belangen van het kind goed worden afgewogen. Daarom stelt indiener met dit amendement voor om een vertegenwoordiger met expertise in het belang van het kind, zoals een gedragswetenschapper, altijd een advies te laten geven over of detentie in het belang van het kind is, waar de minister slechts gemotiveerd van mag afwijken. Hiermee wordt de artikel 26 lid 6 uit de Opvangrichtlijn geëxpliciteerd en verder ingevuld: de bedoelde vertegenwoordiger dient expertise te hebben in de belangen van het kind en het oordeel van deze vertegenwoordiger is in principe bindend. Met de term 'vertegenwoordiger' sluit indiener aan bij de definitie in de herschikte opvangrichtlijn, namelijk dat de vertegenwoordiger zoals beschreven in artikel 27 ook de persoon kan zijn die onafhankelijk de belangen van het kind beoordeelt, maar de intentie van de indiener is dat dit ook een ander persoon kan zijn, en dat deze vertegenwoordigers niet alleen de situatie beoordelen van een niet-begeleide minderjarige, maar van alle minderjarigen bij wie vreemdelingenbewaring wordt overwogen.

Verworpen. Voor: 50PLUS, GroenLinks-PvdA, Volt, PvdD, DENK en ChristenUnie.

Invoegen onderdeel BDa

30 → **57** (Vondeling en Wilders) over strafbaarstelling van illegaliteit met uitzondering van deelnemingsvormen anders dan pleger

Wie geen recht heeft om in Nederland te verblijven, moet het land verlaten. Echter, in de praktijk blijkt dat een groot deel van de vertrekplichtige vreemdelingen Nederland niet verlaat, maar in de illegaliteit verdwijnt.

Illegaliteit is een groot maatschappelijk probleem, dat veel overlast, criminaliteit en kosten met zich meebrengt. Het negeren van de wettelijke vertrekplicht kan niet zonder gevolgen blijven. Daarom wordt in dit amendement geregeld dat illegaliteit strafbaar wordt.

⁵ Priestley, I., Cherian, S., Paxton, G., Steel, Z., Young, P., Gunasekera, H., & Hunt, C. (2025). The impact of immigration detention on children's mental health: Systematic review. *The British Journal of Psychiatry*, 227(6), 870–879 (2025)

⁶ Sherif, B., Hocking, D. C., Asghari-Jafarabadi, M., Rees, S., Affaticati, L. M., & Sundram, S. (2025). Immigration detention of children: A systematic review and meta-analysis of physical and mental health impacts. *European Child & Adolescent Psychiatry* (2025)

datum 2 april 2026

blad 15

Door illegaliteit strafbaar te stellen wordt illegale komst naar en illegaal verblijf in Nederland voorkomen en bestreden. Illegaal verblijf in Nederland wordt hiermee onaantrekkelijker. Strafbbaarstelling van illegaliteit is een noodzakelijke «stok achter de deur» om illegalen te motiveren Nederland te verlaten.

In de Tweede Kamer is geen meerderheid om hulpverlening aan illegale vreemdelingen strafbaar te stellen. Indieners hebben er daarom voor gekozen, om in navolging van de Novelle aanpassing strafbaarstelling illegaal verblijf, deelnemers, anders dan de pleger, uit te sluiten van strafbaarheid.

Verworpen. Voor: JA21, BBB, Lid-Keijzer, Groep-Markuszower, PVV en FVD.

Invoegen artikel IA

8 (Vondeling en Wilders) over het intrekken van de Wet gemeentelijke taak mogelijk maken asielopvangvoorzieningen

De indieners zijn van mening dat de Wet gemeentelijke taak mogelijk maken asielopvangvoorzieningen (hierna Spreidingswet) een funeste en onhoudbare wet is die Nederland in hoog tempo verandert in één groot permanent asielzoekerscentrum (hierna AZC). Volgens de meest recente ramingen van het kabinet zal het aantal benodigde opvangplekken op grond van deze wet in juli 2027 oplopen tot maar liefst 88.000. Dat betekent dat er in de komende periode nog eens ongeveer 38.000 extra asielopvangplekken gerealiseerd moeten worden. Deze enorme uitbreiding legt een disproportionele en onaanvaardbare druk op de toch al extreem krappe woningmarkt, het onderwijs, de zorg en de sociale voorzieningen. Stelsels die op veel plaatsen reeds overbelast zijn of dreigen te bezwijken, worden verder uitgehold ten gunste van asielopvang.

Dat de komst van een AZC leidt tot ernstige problemen in leefbaarheid en veiligheid valt niet langer te ontkennen. De overlast neemt toe, vaak veroorzaakt door alleenstaande jonge mannen. Wekelijks vinden er steekpartijen, bedreigingen, vernielingen en andere incidenten plaats door asielzoekers. Grote groepen minderjarige Syriërs terroriseren straten en pleinen in onze steden. In Ter Apel worden winkels structureel leeggeroofd door Noord-Afrikaanse asielzoekers. Meisjes en vrouwen worden lastiggevallen en aangerand. Deze voorbeelden zijn legio en vormen een dagelijkse realiteit in veel gemeenten.

De (mogelijke) komst van een AZC leidt daarom tot grote onrust en massaal verzet onder inwoners en omwonenden. Nederlanders zitten over het algemeen niet te wachten op een AZC in hun leefomgeving. Sinds de inwerkingtreding van de Spreidingswet zijn er op tal van plaatsen felle protesten geweest, onder meer in Staphorst, Het Hogeland, Heerle, Papendrecht, Venlo en Nissewaard, waar inwoners campagne voeren tegen de gedwongen komst van opvang in hun gemeente.

Peilingen tonen aan dat er onder de Nederlandse bevolking amper draagvlak meer is voor dit beleid. De helft van de Nederlanders vindt dat Nederland volledig moet stoppen met het opvangen van asielzoekers, en nog eens een derde wil fors minder opvangen.⁷ Desondanks houdt het kabinet de Spreidingswet in stand en dwingt het gemeenten tot medewerking. Indien een gemeente weigert – vaak omdat de lokale bevolking massaal tegen is – kan de minister via indeplaatsstelling de gemeente eenvoudig opzijzetten en asielopvang forceren. Dit vormt een ernstige aantasting en ondermijning van de lokale democratie.

Bovendien werkt de Spreidingswet als een krachtige magneet op de asielinstroom. Door het beeld te scheppen dat iedere asielzoeker gegarandeerd een bed en opvang krijgt overal in het land, stimuleert de wet de wekelijkse komst van 800 tot 900 nieuwe asielzoekers.

⁷ Hart van Nederland Panel, 17 januari 2026: "Nederlanders geven brede steun aan 'remigratie'; helft blijft voor asielstop", Nederlanders geven brede steun aan 'remigratie', helft blijft voor asielstop | Hart van Nederland.

datum 2 april 2026

blad 16

Met dit amendement wordt de Spreidingswet onmiddellijk ingetrokken. De PVV is van mening dat we asielzoekers niet beter moeten verdelen over Nederland, maar dat de instroom gestopt moet worden. In plaats van AZC's beter te spreiden, moeten AZC's gesloten worden. Dat kan ook, als Nederland eindelijk zijn eigen grenzen gaat bewaken, een asielstop en een stop op nareis invoert. Alleen al als we de 30.000 Syriërs die nu in COA-opvang verblijven terugsturen naar Syrië – waar grote delen van het land thans veilig zijn – kunnen met gemak meer dan 100 AZC's worden gesloten. Dat scheelt niet alleen tienduizenden opvangplekken, maar ook miljarden euro's en een enorme ontlasting van onze samenleving.

De indieners zijn van mening dat de Spreidingswet geen problemen oplost, maar ze creëert en verergert. Intrekking is noodzakelijk en urgent om de druk op Nederland te verminderen, de lokale democratie te herstellen en de instroom daadwerkelijk aan te pakken

Verworpen. Voor: SGP, JA21, BBB, Lid-Keijzer, Groep-Markuszower, PVV en FVD.

Invoegen artikel IA

29 (Lammers en Markuszower) over het niet langer verplichten van gemeenten opvang te realiseren

Met dit amendement wordt het dwingende karakter van de Wet gemeentelijke taak mogelijk maken asielopvangvoorzieningen (de Spreidingswet) volledig geschrapt. De huidige wet verplicht gemeenten om opvangvoorzieningen te realiseren en geeft het Rijk de bevoegdheid om dit zo nodig af te dwingen. De indiener wijst dit principieel af. Gemeenten mogen niet worden gedwongen om de gevolgen van falend rijksbeleid op te vangen.

Zolang het Rijk de instroom niet beperkt en de kraan open blijft staan, blijft Nederland met een asielprobleem zitten dat uiteindelijk bij gemeenten wordt neergelegd. Dit amendement doorbreekt dat: het Rijk moet zelf de instroom beheersen en kan die verantwoordelijkheid niet via wettelijke dwang afschuiven op gemeenten.

Daarom worden met dit amendement alle wettelijke grondslagen voor verplichting en afdwinging uit de wet verwijderd. De mogelijkheid om gemeenten te verplichten opvang te realiseren vervalt. De wet blijft uitsluitend bestaan als kader voor vrijwillige samenwerking. Verdeelbesluiten worden niet-bindend, handhaving en indeplaatsstelling vervallen, en bestaande besluiten die op afdwingbaarheid berusten verliezen hun grondslag. De rol van provincies wordt beperkt tot afstemming en coördinatie, zonder bevoegdheid om gemeenten te verplichten.

De indiener constateert dat het draagvlak voor verplichte opvang zichtbaar afneemt. De uitslag van de gemeenteraadsverkiezingen van 2026 tonen dat steeds minder gemeenten een AZC willen, helemaal niet onder dwang van het Rijk. Een stelsel dat alleen nog functioneert bij gratie van dwang is niet houdbaar.

Dit amendement trekt daarom een duidelijke grens: geen enkele vorm van dwang naar gemeenten toe in de opvang van asielzoekers.

Verworpen. Voor: SGP, JA21, BBB, Lid-Keijzer, Groep-Markuszower, PVV en FVD.

Artikel IV, onderdeel C

23 (Boomsma en Ceulemans) over beperken tot kansrijke asielaanvragen van het verkorten van de wachttermijn voor arbeidsmarkttoegang

Dit amendement beoogt de nationale invulling van artikel 17 van de herschikte Opvangrichtlijn (EU) 2024/1346 te wijzigen door de verkorting van de wachttermijn voor arbeidsmarkttoegang tot drie maanden te beperken tot louter kansrijke asielaanvragen. De richtlijn stelt verplicht dat asielzoekers uiterlijk zes maanden na registratie van hun verzoek toegang tot de arbeidsmarkt krijgen. Zij verplicht niet tot een verkorting naar drie maanden voor alle categorieën asielzoekers. In de considerans worden lidstaten uitsluitend aangemoedigd om voor asielzoekers met een waarschijnlijk gegronde aanvraag eerder toegang mogelijk te maken. De regering kiest er voor de wachttermijn in artikel 6.2 van

datum 2 april 2026

blad 17

het Besluit uitvoering Wet arbeid vreemdelingen 2022 (BuWav 2022) voor alle asielzoekers terug te brengen van zes naar drie maanden, met een beperkte uitsluiting voor asielzoekers in de versnelde procedure, en voor vreemdelingen met een overdrachtsbesluit onder de Asiel- en migratiebeheerverordening. Indiërs willen dit omdraaien en uitbreiden zodat alleen kansrijke asielzoekers al na drie maanden aan de slag kunnen. Zij vinden het niet wenselijk dat vreemdelingen verder worden gestimuleerd naar Nederland te komen omdat ze na korte tijd al geld kunnen verdienen en zeker vreemdelingen die feitelijk maar zeer weinig kans maken op een asielvergunning. Met dit amendement wordt wettelijk vastgelegd dat de hoofdregel blijft dat asielzoekers pas na zes maanden toegang tot de arbeidsmarkt verkrijgen. Slechts voor een afgebakende groep van kansrijke asielaanvragen kan de termijn bij wijze van uitzondering worden verkort tot ten minste drie maanden. Het gaat daarbij om aanvragen die in de reguliere (niet versnelde) procedure worden behandeld en die niet behoren tot de categorieën genoemd in artikel 42, eerste lid, van de Procedureverordening (EU) 2024/1348, zoals aanvragen van vreemdelingen uit veilige landen van herkomst, kennelijk ongegronde of misleidende aanvragen en andere kansarme aanvragen. Asielzoekers die onder deze versnelde procedure vallen, alsmede asielzoekers met een overdrachtsbesluit op grond van de Asiel- en migratiebeheerverordening, krijgen onder dit amendement geen verruimde arbeidsmarkttoegang vóór het verstrijken van de termijn van zes maanden.

Door in de Wet arbeid vreemdelingen en het BuWav 2022 expliciet te verankeren dat de drie maanden termijn uitsluitend openstaat voor een beperkt en objectief omschreven segment van kansrijke aanvragen, wordt de nationale beleidsruimte uit de Opvangrichtlijn beter benut. Tegelijkertijd wordt gewaarborgd dat voor kansarme groepen en Dublin gevallen ten minste het Europese minimum van zes maanden wordt gehandhaafd, waarmee de druk op de asiel en opvangketen, de risico's van verdringing op de arbeidsmarkt aan de onderkant en de verleiding om arbeidsdeelname in kansarme zaken als argument voor verblijf in te zetten, zo veel mogelijk worden beperkt.

Verworpen. Voor: SGP, JA21, BBB, Lid-Keijzer, Groep-Markuszower en FVD.

Artikel IX, zesde lid

20 (Ceder en Westerveld) over overgangsrecht voor aanvragen van gezinshereniging die zijn ingediend voor 12 juni 2026

Indiener beoogt met dit amendement in overgangsrecht te voorzien voor aanvragen ten aanzien van gezinshereniging die zijn ingediend voor 12 juni 2026.

Het voorliggende wetsvoorstel voorziet niet in een overgangsregeling. De keuze voor onmiddellijke werking betekent dat de vraag of het nieuwe recht van toepassing zal zijn, afhankelijk wordt van het moment waarop de IND op een aanvraag beslist. Dat kan willekeurig uitwerken, met grote gevolgen voor individuele aanvragen, zeker gelet op grote zaakvoorraden bij de IND in nareiszaken.

Vreemdelingen die een aanvraag hebben gedaan voor nareis hebben dat gedaan op basis van de bestaande regels, terwijl deze nog niet behandelde aanvraag straks op basis van de nieuwe regels wordt beoordeeld en wellicht wordt afgewezen. Het kan voorkomen dat een vreemdeling die tegelijk een nareisaanvraag heeft gedaan maar al sneller, voor de invoering van het voorliggende wetsvoorstel, is beoordeeld, wél een toewijzing krijgt. Dit staat op gespannen voet met de rechtsbeginselen van rechtszekerheid en gelijke behandeling. Daarom stelt indiener voor om de aanvragen die gaan over nareis te laten vallen onder een overgangsregeling.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, Volt, PvdD, DENK en ChristenUnie.

Invoegen artikel XIIA

61 (Vondeling en Wilders) over het vanwege de buitengewone omstandigheden direct na inwerkingtreding van artikel XIIA activeren van het staatsnoodrecht inzake het opschorten van verblijfsvergunningen asiel

Met dit amendement wordt geregeld dat de uitzonderingsbepaling van de Vreemdelingenwet 2000 (op grond van de artikelen 110 en 111) direct wordt geactiveerd na inwerkingtreding van deze wet. Hiervoor is in dit geval geen afzonderlijk koninklijk besluit nodig, omdat het met dit amendement in de wet wordt geregeld. In de daartoe

datum 2 april 2026

blad 18

benodigde algemene maatregel van bestuur worden die bepalingen van de Vreemdelingenwet 2000 buiten werking gesteld die een asielstop en een stop op nareis mogelijk maken. De uitwerking en de gevolgen hiervan worden ook (verder) bij algemene maatregel van bestuur geregeld.

Het activeren van het staatsnoodrecht maakt het mogelijk om direct een asielstop af te kondigen en een stop op nareis in te voeren. Dit is noodzakelijk omdat er sprake is van een acute noodsituatie. Nederland is vol. De draagkracht is ruimschoots overschreden. Het asielsysteem loopt compleet vast en staat op instorten. Iedere week stromen er 800 tot 1.000 asielzoekers ons land binnen, terwijl er geen opvangplekken meer zijn. Op korte termijn ontbreken al 4.500 plekken, oplopend tot 7.900 eind deze zomer en maar liefst 38.000 halverwege 2027.

Dat er sprake is van een urgente en kritieke situatie blijkt ook uit de brief die door de minister van Asiel en Migratie naar gemeenten is gestuurd. Hieraan staan o.a. "de asielketen loopt tegen de grenzen van het mogelijke aan en dat is de afgelopen tijd weer duidelijk zichtbaar door de grote druk op het aanmeldcentrum in Ter Apel en de gevolgen die dat heeft voor de directe omgeving."

De voortdurende asielinstroom zorgt voor dusdanige buitengewone omstandigheden dat de vitale belangen van de Nederlandse samenleving bedreigd worden. Grondrechten van onze inwoners zoals, wonen, gezondheidszorg, onderwijs en veiligheid komen door de opeenstapeling van asielmigratie in gevaar. De maatregelen die tot op heden zijn genomen en binnenkort in werking zullen treden volstaan niet om deze crisis af te wenden. Met het Europese Asiel- en Migratiepact blijft het recht op asiel bestaan, en moeten we alsnog iedereen die doorreist opvang geven. Daarnaast hebben buurlanden veel strengere nationale maatregelen genomen. Oostenrijk heeft een tijdelijke stop op nareis ingevoerd en Duitsland duwt asielzoekers aan de grens terug. Indieners zijn van mening dat ook in Nederland Europese regels opzij moeten worden gezet wanneer de openbare orde en de nationale veiligheid in het geding zijn. Artikel 72 VWEU biedt hier ook de mogelijkheid voor.

Na hoofdelijke stemming met 43 stemmen voor en 103 stemmen tegen verworpen. Voor: JA21, BBB, Lid-Keijzer, Groep-Markuszower, PVV en FVD.

Moties

37 (Van der Plas) over een plan van aanpak voor het geval dat andere lidstaten het pact niet naleven

Aangenomen. Voor: 50PLUS, CDA, VVD, SGP, ChristenUnie, JA21, BBB, Lid-Keijzer, PVV en FVD.

38 (Van der Plas en Ceder) over naast het bbp en het inwonersaantal ook het landoppervlak en de bevolkingsdichtheid meewegen in het solidariteitsmechanisme
Aangenomen. Voor: SP, 50PLUS, D66, CDA, VVD, SGP, ChristenUnie, JA21, BBB, Lid-Keijzer, Groep-Markuszower, PVV en FVD.

39 → 66 (Westerveld c.s.) over voorafgaand aan de inwerkingtreding van de wet een kinderrechtentoets uitvoeren

Verworpen. Voor: SP, 50PLUS, GroenLinks-PvdA, Volt, PvdD, DENK en ChristenUnie.

40 (Westerveld en Dassen) over het solidariteitsmechanisme dit jaar niet afkopen
Aangehouden.

datum 2 april 2026

blad 19

41 (Vondeling en Wilders) over onze grenzen sluiten, een volledige asielstop afkondigen en alle vormen van herverdeling en afkoop in het Asiel- en Migratiepact afwijzen
Verworpen. Voor: JA21, Groep-Markuszower, PVV en FVD.

42 (Vondeling) over het intrekken van alle tijdelijke verblijfsvergunningen van Syriërs en zorgen dat Syriërs direct terugkeren naar Syrië
Verworpen. Voor: JA21, Lid-Keijzer, Groep-Markuszower, PVV en FVD.

43 (Vondeling) over het uitlezen van gegevensdragers bij asielzoekers wettelijk verplicht stellen
Aangenomen. Voor: 50PLUS, CDA, VVD, SGP, ChristenUnie, JA21, BBB, Lid-Keijzer, Groep-Markuszower, PVV en FVD.

44 (Diederik van Dijk en Boomsma) over monitoren in hoeverre het Asiel- en Migratiepact daadwerkelijk bijdraagt aan de beperking van de asielinstroom
Aangenomen. Voor: 50PLUS, CDA, VVD, SGP, ChristenUnie, JA21, BBB, Lid-Keijzer, Groep-Markuszower, PVV en FVD.

45 (Lammers) over met gelijkgezinde landen binnen een jaar komen tot een voorstel voor de behandeling van asielaanvragen uitsluitend buiten de EU
Verworpen. Voor: 50PLUS, SGP, JA21, BBB, Lid-Keijzer, Groep-Markuszower, PVV en FVD.

46 (Lammers) over het maximaal intensiveren van grenscontroles en net als Duitsland asielzoekers niet binnenlaten
Verworpen. Voor: JA21, BBB, Lid-Keijzer, Groep-Markuszower, PVV en FVD.

47 (Lammers) over een uitzetprogramma starten en wekelijks 800 illegalen uitzetten
Verworpen. Voor: JA21, Groep-Markuszower, PVV en FVD.

48 (Boomsma en Diederik van Dijk) over aanvullende maatregelen om de instroom van asielzoekers te beperken indien die zes maanden na invoering van het Asiel- en Migratiepact niet drastisch is gedaald
Verworpen. Voor: 50PLUS, SGP, JA21, BBB, Lid-Keijzer, Groep-Markuszower, PVV en FVD.

49 (Boomsma en Diederik van Dijk) over in overleg treden met de Europese Commissie en landen met een buitengrens over naleving van het pact
Aangenomen. Voor: SP, 50PLUS, D66, CDA, VVD, SGP, ChristenUnie, JA21, BBB, Lid-Keijzer, Groep-Markuszower, PVV en FVD.

50 (Boomsma en Diederik van Dijk) over het vrijmaken van voldoende aparte capaciteit bij de IND voor het starten van herbeoordelingsprocedures
Verworpen. Voor: 50PLUS, VVD, SGP, JA21, BBB, Lid-Keijzer, Groep-Markuszower, PVV en FVD.

51 (Dassen) over in de uitvoeringsregelgeving vastleggen dat biometrie bij minderjarigen uitsluitend plaatsvindt indien dit noodzakelijk en proportioneel is
Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, Volt, PvdD, DENK, ChristenUnie en Groep-Markuszower.

datum 2 april 2026

blad 20

Groep-Markuszower heeft later aangegeven geacht te worden tegen deze motie te hebben gestemd.

52 (Dassen) over een gedetailleerd plan met tijdpad presenteren voor de afbouw van (crisis)noodopvang en het realiseren van reguliere opvangplekken

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, Volt, PvdD, DENK, SGP, ChristenUnie en Lid-Keijzer.

53 → 67 (Ceder en Diederik van Dijk) over onderzoeken op welke wijze vrijwillige terugkeer ten aanzien van alle vormen van verschillende verblijfstitels verder gestimuleerd kan worden

Aangenomen. Voor: 50PLUS, GroenLinks-PvdA, D66, CDA, VVD, SGP, ChristenUnie, JA21, BBB, Lid-Keijzer, PVV en FVD.

54 (Ceder) over onderzoeken hoe gezinsleden die wachten op gezinshereniging al in het land van herkomst kunnen starten met integratie

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, D66, Volt, PvdD, DENK, SGP en ChristenUnie.

55 (Ceder en Van der Plas) over een definitie en afwegingskader formuleren voor het implementeren van Europese regelgeving

Aangehouden.

56 (Ceder en Westerveld) over alles op alles zetten om te voorkomen dat de rechtspraak vastloopt

Aangenomen. Voor: SP, 50PLUS, GroenLinks-PvdA, D66, Volt, PvdD, CDA, DENK, VVD, SGP, ChristenUnie en BBB.